

ECLI	ECLI:NL:RVS:2026:3388
Datum uitspraak	12 juni 2026
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 30 maart 2026 heeft de minister van Asiel en Migratie appellant in bewaring gesteld.

Volledige tekst

BRS.26.002097

ECLI:NL:RVS:2026:3388

Datum uitspraak: 12 juni 2026

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) op het hoger beroep van:

[appellant],
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, van 21 april 2026, zoals gewijzigd bij hersteluitspraak van 24 april 2026, in zaak nr. NL26.18840 in het geding tussen:

[appellant]

en

de minister van Asiel en Migratie.

Procesverloop

Bij besluit van 30 maart 2026 heeft de minister appellant in bewaring gesteld.

Bij uitspraak van 21 april 2026, zoals gewijzigd bij hersteluitspraak van 24 april 2026, heeft de rechtbank het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

Tegen deze uitspraak heeft appellant, vertegenwoordigd door mr. P.H. Hillen, advocaat in Tilburg, hoger beroep ingesteld.

Overwegingen

Het hoger beroep

1. Appellant klaagt in zijn eerste grief terecht dat de rechtbank in strijd met artikel 8:64, vijfde lid, van de Awb heeft gehandeld, door uitspraak te doen zonder dat hij is gewezen op zijn recht om op een nadere zitting te worden gehoord. De rechtbank heeft het onderzoek ter

zitting op 15 april 2026 geschorst om de minister in de gelegenheid te stellen nadere informatie te verstrekken. De rechtbank heeft vervolgens zonder een nadere zitting te houden het onderzoek gesloten en uitspraak gedaan op 21 april 2026. Uit de zich in het dossier bevindende stukken blijkt niet dat de rechtbank partijen heeft gewezen op hun recht om op een nadere zitting te worden gehoord en hen in de gelegenheid heeft gesteld om binnen een door de rechtbank gestelde redelijke termijn te verklaren of zij gebruik willen maken van dit recht. De grief slaagt.

2. Het hoger beroep is alleen al hierom gegrond. De Afdeling vernietigt de uitspraak van de rechtbank. Doende wat de rechtbank had behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen de maatregel beoordelen in het licht van wat appelland in hoger beroep alsnog heeft aangevoerd. Dat betekent dat de Afdeling moet beoordelen of wat appelland in hoger beroep heeft aangevoerd de maatregel onrechtmatig maakt.

Het beroep

3. Appelland is op 30 maart 2026 in bewaring gesteld krachtens artikel 59b, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000 (bewaring van asielzoekers). Appelland klaagt in beroep over het voortduren van de maatregel op deze grondslag. Hij heeft in beroep gesteld dat hij zijn asielaanvraag op 30 maart 2026 weer heeft ingetrokken, terwijl uit het dossier zou volgen dat hij pas op 3 april 2026 heeft verklaard dat hij zijn asielaanvraag wilde intrekken.

3.1. Omdat er onduidelijkheid bestond over de datum waarop appelland te kennen heeft gegeven dat hij zijn asielverzoek wilde intrekken, heeft de minister op verzoek van de rechtbank op 15 april 2026 nadere informatie verstrekt. De minister heeft toegelicht dat appelland op 3 april 2026 bij de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) te kennen heeft gegeven dat hij zijn asielaanvraag wilde intrekken, dat hij daarom op 7 april 2026 is gehoord in het kader van het omzetten van de maatregel van bewaring en dat hij tijdens dat gehoor heeft verklaard dat hij zijn asielaanvraag toch niet wilde intrekken. Appelland heeft er in zijn reactie van 16 april 2026 op gewezen dat daarmee nog geen duidelijkheid is gekomen over de vraag of hij ook al op 30 maart 2026 heeft verklaard dat hij zijn asielaanvraag wilde intrekken. Daarnaast heeft hij geklaagd dat er geen verslag van het gesprek met de DT&V op 3 april 2026 is en heeft hij daarom verzocht om de voortgangsrapportage van de DT&V aan het dossier toe te voegen. In reactie daarop heeft de minister op 17 april 2026 nog twee stukken overgelegd. Een e-mail van 16 april 2026 van de medewerker van de Koninklijke Marechaussee die de maatregel heeft opgelegd, waarin zij verklaart dat appelland op 30 maart 2026 niet te kennen heeft gegeven dat hij zijn asielaanvraag wilde intrekken. En een voortgangsrapportage van de DT&V van 17 april 2026, waaruit blijkt dat appelland op 3 april 2026 zijn asielaanvraag wilde intrekken.

3.2. Gelet op het voorgaande is niet gebleken dat appelland zijn asielaanvraag heeft ingetrokken op 30 maart 2026. Uit de door de minister overgelegde informatie blijkt dat appelland op 3 april 2026 wel te kennen heeft gegeven dat hij zijn asielaanvraag wilde intrekken. Tijdens het gehoor op 7 april 2026 is duidelijk geworden dat de asielwens van appelland nog altijd aanwezig was. Appelland klaagt dat niet duidelijk is geworden wat de reden voor het gesprek met de DT&V op 3 april 2026 was, maar dat laat onverlet dat uit de door de minister verstrekte nadere informatie volgt dat appelland niet op 30 maart 2026, maar pas op 3 april 2026 heeft verklaard dat hij zijn asielaanvraag wilde intrekken. Appelland heeft niet aannemelijk gemaakt dat aan de juistheid daarvan moet worden getwijfeld. Het betoog faalt.

4. In deze zaak zijn geen vragen aan de orde over de uitleg of de geldigheid van een bepaling

van Unierecht (arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2026, Remling, ECLI:EU:C:2026:243, punten 24 en 31).

5. De Afdeling ziet ook ambtshalve geen reden om de bewaring onrechtmatig te achten. Met overname van wat de rechtbank over de andere beroepsgrond heeft overwogen, verklaart de Afdeling het beroep alsnog ongegrond. De Afdeling wijst het verzoek om schadevergoeding daarom af. De minister hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, van 21 april 2026, zoals gewijzigd bij hersteluitspraak van 24 april 2026, in zaak nr. NL26.18840;

III. verklaart het beroep ongegrond;

IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. J.C.A. de Poorter, voorzitter, en mr. J.Th. Drop en mr. M.C. Stoové, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Nederhoff, griffier.

w.g. De Poorter
voorzitter

w.g. Nederhoff
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 12 juni 2026

918